

(סוף עמוד 7)

דוקא אצל הרב גוטמן, שנישואים אלה הם בלתי חוקיים בהחלט.

עיריות

לכלוך חוקי

בבוקר בהיר אחד החליט אריה פרידמן החלטה רגילה מאוד: להתגלח. הוא פתח את הברז, אך ורק טיפות מספר טיפטפו מר תוכו. אריה הידק את שפתיו: הוא ידע את הסיבה. מפעלי המים של גבעתיים ורשו ממנו כבר פעמים מספר לקנות מניה במפי על. בצירוף איום להפסיק את הספקת המים אם לא יעשה זאת. הוא לא עשה זאת. הוא שילם כסדרם את מסי המים וחשב שבכך יצא ידי חובתו. באשר להשקעת כס פים במניות, היו לו תוכנית אחרת לגמרי מאשר להשקיעם דוקא במפעלי המים של גבעתיים בע"מ.

הוא דפק בזעם בדלתם של השכנים. כן, הם רכשו מניה. כהוכחה, פתחו את הברז: הי מים זרמו החוצה בשצף עליו.

לפתע התבהרו פניו של אריה. הוא ירד למרתף, בדק את צינורות המים. הצינור שהוביל לדירתו היה אטום בעזרת ברו מיר חד. אריה פתח אותו ועלה לדירתו, להגי שים את החלטתו הקודמת: להתגלח.

עבר מזוגה. כעבור שבועות אחדים נאלץ אריה ללכת לעבודה מבלי לשתות קפה לארוחת הבוקר. הפעם היתה הסיבה משכנעת ביותר: הצינור נוסר ונסתם ברי תוך. אריה לא ראה מוצא, אלא ללכת ולהש- קיע את כספו במניה של מפעלו המים של גבעתיים בע"מ. מחיר המניה היה פשוט, יחסית: רק 10 ל"י, אך האורח הסרבן נדרש לשלם, כקנס על עברו המזוגה, בין 150 ל-200 ל"י. אריה זרק את המניה, דפק בדלת והלך למשרה, לפניה התלונן שמו- עצת גבעתיים גרמה גזק לרכושו.

רתך הוומן לעבודה, ובמשך זמן מה אחר כך היה אריה יכול להתקלח בשלחה. אך היה זה רק שקט שלפני הסערה: בבוקר בהיר אחד, בשעת הגילוח צלצל הדוור פעמיים, הגיש לאריה המנהגית המושפעת ממחוזי בתל-אביב. מועצת גבעתיים האשימה אותו בהתקלחות נגד רצונה. אך אריה לא נרתע. אמר הוא: "איזו מין דמוקרטיה היא זאת? האם מותר לעסוק להכריח אותה לקנות בו מניות?"

אורחים

לא מאמינים

כשהגיעה בפעם הראשונה לארץ השמועה שאלוף הצחק דני (המפקח הכללי) קיי עומד להגיע לשורת הופעות, אחזה מתיחות על- יונה את קהל אוהדיו המושבעים, שהיה מורכב (פחות או יותר) מקהל צופי הקול- גוע, שהיה מורכב (פחות או יותר) מכלל תושבי המדינה. סביב השמועה המרהיבה שישגשו שמועות מרהיבות לא-פחות: דני הוא בעצם ליד פתח-תקוה, חניך הרצליה. במרוצת הוומן התברר שכמה מפרטי הש- מעות אינם מדויקים: דני אינו יליד הארץ, לא למד מעולם בהרצליה, אין בדעתו ובתכ- ניתו לבקר בישראל.

כשהתפרסמו השבוע כרזות כרוזות בתחנות תל- אביב שנשאו את שמו של דני באותיות ענק אדומות, חיכו העוברים ושבים, לא האמינו בנסים.

מטוס מיוחד. אולם שנים, לפחות, היו בטוחים בהגשמת הביקור. היו אלה שני האמרגנים הצעירים צבי דובנסקי ודב בן צבי, שהתקשרו עם סוכניו של דני, אירגנו את ביקורו. סיפקו הם לסקרנים פרטים נוספים על בואו של המוקיון הגנרלי:

- דני יבוא ארצה באמצע ינואר.
- דרישתו הנמרצת: לטוס במטוס של אל-על. מאחר שאין לחברה סיסה רגילה בזמן הרוש, יועמד לרשותו מטוס מיוחד.
- בארץ יתן 11 הופעות, מהן 6 בתל- אביב, 2 בירושלים, 2 בחיפה, אחת מיוחדת לצה"ל.
- ביקורו יסתיים בבאל-פרידה תגיגי שיתקיים, כנראה, באולם הבימה.
- את הופעותיו תלווה תזמורת בת 15 איש, מטובי המנגנים המקומיים. דני עצמו יחליט על הרכב התזמורת.
- הכרטיסים יימכרו רק אחרי בואו של דני לארץ, מחיריהם יהיו גבוהים במקצת מן הרגל.
- כקונפרנס יישמש בהופעותיו הזמר ישראל יצחקי, שיסע אחר-כך לארצות-הברית, כתמונה להופעתו של דני, הנערכת במסגרת הסכם לחילופי אמנים.

נאנח דובנסקי: "עוד לפני שהתחילו מא- מינים לי, כבר החלו חושדים כי אנשים שראו אותי נכנס למחלקת היתרי-היציאה עם דרכון בידי, הלעזו עלי שאני עושה הכנות להימלט מהארץ עם הרווחים השמנים בכיסי. כדי להימלט מלשון הרע, לא נותרה לי ברירה, אלא לבטל נסיעה עסקית קצרה."

דרכי אדם

באיחוד. אך הגונה

חיים רבינוביץ נתפרסם בין אנשי גודווי ככשרונו למצוא טרמפ לחבריו ולעצמו בכל שעות היום, ברוב שעות הלילה, בכל מקום לכל מקום. כך קרה, שכאשר נודמו חיים רבינוביץ וחמישה מאנשי כיתתו באחד מלי- לות האביב שלאחר הבצע עובדה בפרשת

גשם פה, גשם שם

הגשם הראשון שפקד את ישראל השנה היה פוחף שלא כרגיל. נתן לתושבי השכונות האמידות הזדמנות להפגין את המורלים החדשים של האופנה. שרבו לקראת החורף המתקרב. פחות משעשעת היתה התמונה במרכזים, שכמו ככל שנה הוצפו רחובותיהם מים והתושבים נאלצו, בדרך-ליתם, ללדג מאבן לאבן, כל עוד הדבר אפשרי.

תחזית קיבל כהן, לדבריו, כמה ימים קודם לכן מבעל-מוסך מכונית המכונית הובילה את הווג לטוף שבוע נעים לצפון הארץ, שב סיומו צלצל כהן מבית מלון חיפאי למש- טרה, הודיע לה על גילוי המכונית בנסיבות חשודות בהדרה-כרמל.

כשנודמן ביום הראשון לבגן חיים רבי- נוביץ, מארגן הטרמפים שהפך קבלן, וסיפר בהתפעלות רבה את המעשה שאירע במכו- ניתו, לא שתק כהן, גילה את תעלולו, תוך תדהמתם הכללית של עובדי הבגן וטפיחת כתף עזה מצד חיים רבינוביץ.

המערכה השלישית בפרשת המכוניות האבודות לא הסתיימה במשטרה כי אם במסעדה ירושלמית, שמלצריה תמהו על כמויות הבירה והקבאב שחילקו ביניהם רב- סרן לשעבר ובעל מכונית פרטית בהוה.

דרכי חיים

הבית המכושף

תמיד חלם מישה פלוטקין לבנות, יום אחד, את ביתו על מגרשו בן הזונם האחד בתל-בנימין. לעתים קרובות היה מבקר את השטח, מתאר לו בדמיונו וילה רחבת-ידיים,

עם מרססת ענקית, מוסך וגן. בשבוע שעבר עמד מול נחלתו, שיפסף את עיניו: החלום על מגרשו. פועלי בניין השלימו בקדחתנות את החלום עד לפרטיו הקטנים ביותר. מישה מיהר לעיריית רמת-גן, התעניין מיהו הקוסם האביב. תיקים ומפות נשלחו מן המגרות. לא, איש אינו בונה בחלקה מספר 36, בכל אופן, אין זה מסומן במפה. בחלקה 34, לעומת זאת, עמד בניין באמצע הקמתו. העתק הרשיון גילה את השמות: הבעל - שלמה לוי, המהנדס - יעקב טרכטגוט.

אסון, אסון, אסון... מישה יצא עם פקיד העירייה אל השטח. המודרים סימנו במדויק את גבולות החלקה. לא נותר כל ספק: הבית עמד על אדמתו של מישה. מגרשו של לוי השתרע הלאה ממנו, מובלל על-ידי בניין, שומם לחלוטין.

לוי היה מוועד לא פחות מאשר פלוטקין, הוא הביט נכחו, לחש בכבדות: "זה אסון, אסון, אסון..." לפני התחלת העבודה, בא אל פועליו, מנה ארבע חלקות מן הפינה, הגיע, לפי השירות שבידו, אל חלקתו.

טען יעקב טרכטגוט: "היתה זאת אש- מת העירייה. התכוננו לבנות בחלקה 34, אך המים הועברו על-ידי מחלקת המים לחל- קה 36. הוא הסיר מעצמו כל אשם, טען שלא היתה בידו כל מפה, מלבד השרטוט שניתן לו על-ידי לוי. לא מצאתי לנחוז לבדוק את המפה הכללית." אמר, בשרבו את שפתו התחוננה קדימה. "היה זה מובן מאילי, שבעל הקרקע ידע את מקומו."

כאן ורק כאן! מישה לא רצה לש- מוע על חילופין במגרשים. אמר הוא: "חלקה זו שייכת לבית המשפט, שירשה אותה מסבה *." היא רצתה תמיד לבנות את ביי תנו כאן ורק כאן."

ענה, כאשר התברר לו ששום קוסם אינו מעורב בעניין, החליט מישה לפנות לבית- המשפט המחוזי, לתבוע צו הריסה.

הווי

איחוד קל

פירושלים פידסמה לערפת דברי הימים, עתה המוסר את ההיסטוריה בצורת חרשות- מודעה היסטורית מדומה, נחוץ מסגר ב" אילת". קיבלה תשובה מצעיר שהציע את עצמו לתפקיד.

"טול קורה אבין עיניך..."

ביפו הוועקה מכונית מכבי-אש להגיש עזרה למספר נהגים. ואופנוענים שהתחלקו על הכביש המלוכלך בשמן, התחלקה גם היא.

כסייה מוסרית

ביסו ניטחה צעירה לפתוח גבר זקן למעשה זנות, אייזה עליו בכוח כשסורב, נמלטה רק אחרי שפרץ בעצקו אימה.

שווה את הכסף

בחיפה היכה לקוח שיכור בעל-מסעדה, שילם אחר כך בלי ערעור תוספת של 10%, שצורפה לחשבונו כמחיר התענוג.

תרנגול בשק

בבני-ברק נשא אדם אשה שמשדר השיי דוכים הציג אותה כצמחונייה. בהתאם לדרי- שותיו, הגיש בו בערב הביעת גירושין, כשהכינה לנשף הכלולות תרנגולת צלוייה.

* נדיבה פלוטקין היא נכדתו של בנימין גולדברג, שעל שמו נקרא המקום תל-בנימין.

הארץ

רופא פסיכיאטר... הוומן על-ידי הת- ביעה למסור חות דעת על מהותה של ההיסטוריה (הארץ).

א. א. תל-אביב קצת מטורפת, מה? סופר ה"טימס" כותב שבעתונות (הישראלית) הופיעו התקפות אנטי-ברי- טיות חרפיות (הארץ).

שמואל גלר, חיפה אנה, חזו לידיות הקיצית. ממלון "המלך דוד" ל בוך אפיקים (כותרת בידעות אחרונות).

מרדכי דן, צה"ל מאיגרת רמא לברא עמיקתא. תייל נמצע קשה בליל-שבת ע"י סנדר (על המשמר).

אליעזר בוכני, נוה-שאנן אדם נושך כלב.